

JUSTITSMINISTERIET

Lovafdelingen

Folketinget
Retsudvalget
Christiansborg
1240 København K

Dato: 17. marts 2011
Kontor: Strafferetskontoret
Sagsnr.: 2011-792-1621
Dok.: RAJ41811

Hermed sendes besvarelse af spørgsmål nr. 706 (Alm. del), som Folketingets Retsudvalg har stillet til justitsministeren den 4. marts 2011. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Karina Lorentzen Dehnhardt (SF).

Lars Barfoed

/

Ole Hasselgaard

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

Telefon 7226 8400
Telefax 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Spørgsmål nr. 706 fra Folketingets Retsudvalg (Alm. del):

”Vil ministeren redegøre for den situation, hvor at udlejer franarrer en person (bekendt til lejer) nøglen til en lejlighed og derefter fjerner lejers indbo som "betaling" for en ubetalt leje er et strafbart forhold, som politiet skal efterforske.”

Svar:

Jeg skal indledningsvis bemærke, at afgørelsen af, hvorvidt der i et konkret tilfælde er begået et strafbart forhold, i sidste ende henhører under domstolene.

Generelt kan jeg oplyse, at straffelovens regler om formueforbrydelser findes i lovens kapitel 28.

Herunder fremgår det af straffelovens § 276, at den, som uden besidderens samtykke borttager en fremmed rørlig ting for at skaffe sig eller andre uberettiget vinding ved dens tilegnelse, straffes for tyveri. For bedrageri straffes i medfør af lovens § 279 den, som, for derigennem at skaffe sig eller andre uberettiget vinding, ved retsstridigt at fremkalde, bestyrke eller udnytte en vildfarelse bestemmer en anden til en handling, hvorved der påføres denne eller nogen, for hvem handlingen eller unkladelsen bliver afgørende, et formuetab.

Kun forsætlige overtrædelser af straffeloven er strafbare, medmindre andet fremgår af den relevante bestemmelse. Strafansvar efter straffelovens bestemmelser om tyveri og bedrageri forudsætter således, at gerningsmanden har haft forsæt til blandt andet at skaffe sig eller andre en uberettiget vinding. Denne betingelse vil ikke være opfyldt i tilfælde, hvor den pågældende efter egen opfattelse har skaffet sig et retmæssigt tilgodehavende.

I sådanne tilfælde vil der efter omstændighederne i stedet f.eks. kunne blive tale om strafansvar for husfredskrænkelser efter straffelovens § 264, stk. 1, nr. 1, hærværk efter straffelovens § 291, stk. 1, uberettiget rådhedshindring efter straffelovens § 293, stk. 2, eller ulovlig selvtægt efter straffelovens § 294.

Det følger af retsplejelovens § 742, stk. 2, at politiet efter anmeldelse eller af egen drift iværksætter efterforskning, når der er rimelig formodning om, at et strafbart forhold, som forfølges af det offentlige, er begået. Det

bemærkes i den forbindelse, at ulovlig selvtægt ifølge straffelovens § 305, stk. 2, er undergivet privat påtale.

Efter retsplejelovens § 749, stk. 1, kan politiet afvise en indgivet anmeldelse, hvis der ikke findes grundlag for at indlede efterforskning. Hvis en efterforskning er påbegyndt, kan politiet desuden beslutte at indstille denne i medfør af retsplejelovens § 749, stk. 2, hvis der ikke findes grundlag for at fortsætte efterforskningen, og der ikke har været rejst sigtelse i sagen.

Det er således politiet, som ud fra sagens konkrete omstændigheder har kompetencen til at afgøre, hvorvidt en indgivet anmeldelse skal afvises, eller en påbegyndt efterforskning skal indstilles.

Politiets afgørelse herom kan i medfør af retsplejelovens § 749, stk. 3, jf. § 101, stk. 2, påklages til den regionale statsadvokat. Klagefristen er 4 uger efter, at klageren har fået meddelelse om afgørelsen, jf. retsplejelovens § 102, stk. 1.